

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Nicolae Daniliuc,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Nicolae Daniliuc împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii
Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Centru și Judecătoriei
Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin
infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

*(Dosarul nr. 2ra-587/25
NR. PIGD 2-24039063-01-2ra-19092025)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Anenii Noi, sediul central, jud. S. Pantaz,
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba

17 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Nicolae Daniliuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 7 august 2023, Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău (Centru) și Judecătoriei Chișinău, solicitând repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată de 10 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 18 ianuarie 2021, s-a adresat Procurorului General cu o plângere penală prin care a solicitat începerea urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), Victor Sîrbu, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal – pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii.

3. Acesta susține că Procurorul General și procurorii nu au respectat obligațiile prevăzute de art. 19, 254 și 274 Cod de procedură penală, fiind ținuti să cerceteze complet și obiectiv circumstanțele cauzei și să emită o ordonanță motivată de începere a urmăririi penale sau de refuz.

4. La 22 ianuarie 2021, reclamantul a primit o scrisoare semnată de procurorul Oleg Gavriliță, prin care s-a refuzat începerea urmăririi penale.

5. La 5 februarie 2021, acesta a contestat acțiunile procurorului Gavriliță printr-o plângere depusă Procurorului General, în temeiul art. 299¹ și 299² Cod de procedură penală.

6. La 22 februarie 2021, reclamantul a primit o nouă scrisoare de la Procuratura Generală, semnată de procurorul Igor Serbinov.

7. La 26 februarie 2021, el a contestat acțiunile Procurorului General la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), în temeiul art. 313 Cod de procedură penală.

8. Prin încheierea din 1 februarie 2022, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a respins plângerea ca neîntemeiată.

9. Reclamantul afirmă că instanța a respins plângerea considerând că acțiunile organelor de urmărire penală au fost conforme art. 19, 254 și 274

Cod de procedură penală, iar criticile sale referitoare la încălcarea prevederilor art. 19, 254, 265 și 274 au fost apreciate ca declarative și nefondate. Totodată, acesta a invocat nerespectarea termenului de 10 zile prevăzut de art. 313 Cod de procedură penală pentru examinarea plângerii.

10. La 10 februarie 2022, reclamantul a declarat recurs împotriva încheierii din 1 februarie 2022, în temeiul art. 437-451 Cod de procedură penală.

11. Iar, prin decizia din 25 iulie 2022, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul ca inadmisibil, motivând că încheierea Judecătoriei Chișinău nu este susceptibilă de recurs.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 28 iunie 2024 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Daniliuc împotriva Președintelui RM, Procuraturii RM, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 23 iulie 2024, Nicolae Daniliuc a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe solicitând casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 15 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins apelul declarat de Nicolae Daniliuc și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2024 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central.

15. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat corect că circumstanțele invocate nu se încadrează în condițiile legale care atrag răspunderea statului pentru prejudiciul moral pretins. Actele judiciare nu pot constitui obiect al răspunderii materiale sau morale decât în cazurile în care culpa este constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, ceea ce nu este situația speței.

16. Instanța a subliniat că dezacordul apelantului cu răspunsurile Procuraturii Republicii Moldova și cu soluția Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nu intră în domeniul de aplicare al Legii nr. 1545/1998 și nu

justifică acordarea de despăgubiri morale, nefiind constatată vreo încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale.

17. Colegiul a constatat lipsa întrunirii elementelor răspunderii civile delictuale, întrucât apelantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite, nici a legăturii de cauzalitate între actele autorităților și prejudiciul invocat, conform art. 118 CPC. Normele internaționale și constituționale invocate au caracter general și nu sunt incidente în absența unei ilegalități concrete.

18. Instanța de apel a reținut totodată că simplele nemulțumiri ale apelantului față de modul în care autoritățile au soluționat plângerea penală nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite ale statului, în lipsa unor acte de constrângere, vătămare ori încălcări prevăzute expres de lege care să justifice acordarea despăgubirilor morale.

19. În aceste condiții, întrucât nu a fost demonstrată existența unui delict civil și nici cumulul elementelor răspunderii civile delictuale, instanța de apel a concluzionat că pretențiile formulate în temeiul art. 2006 Cod civil sunt nefondate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURRENTULUI

20. La 18 august 2025, Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 15 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

21. În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a examinat în mod real motivele expuse în apel, limitându-se la o motivare formală și insuficientă, care nu răspunde criticilor esențiale formulate împotriva hotărârii primei instanțe.

22. Acesta a susținut că instanța de apel a aplicat în mod eronat Legea nr. 1545/1998, deși el nu și-a întemeiat acțiunea pe această lege, instanța modificând astfel în mod nejustificat cadrul juridic și factual al litigiului.

23. Recurentul a mai arătat că instanța de apel a interpretat greșit circumstanțele cauzei, omițând să analizeze modul în care Procuratura Republicii Moldova a soluționat plângerea penală. În opinia sa, lipsa unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale menține o bănuială rezonabilă asupra săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal, aspect ignorat de instanțele inferioare.

24. De asemenea, recurentul a susținut că hotărârile instanțelor inferioare sunt vădit nelegale și nemotivate, fiind pronunțate cu încălcarea normelor de

drept material și procesual, ceea ce impune casarea lor și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

29. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

30. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că copia deciziei motivate a fost expediată părților la 21 iulie 2025, însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește. Astfel, Completul consideră că recursul depus la 18 august 2025 se încadrează în termenul de două luni prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

32. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

33. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

34. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Nicolae Daniliuc, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 CPC, recursul vizând în esență reiterarea susținerilor formulate în apel și criticarea soluțiilor instanțelor inferioare prin prisma propriei percepții subiective asupra presupusei încălcări a drepturilor sale, fără a releva erori de drept material sau procesual în sensul legii.

35. Recurentul susține, în principal, că instanța de apel nu ar fi examinat în mod efectiv motivele apelului, ar fi aplicat în mod eronat Legea nr. 1545/1998 și ar fi interpretat greșit circumstanțele cauzei, în special sub aspectul modului de soluționare a plângerii penale și al pretensei menținerii a unei „bănuieli rezonabile” privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal. Totuși, Completul constată că aceste susțineri nu sunt însoțite de argumente juridice apte să demonstreze caracterul vădit nerezonabil al aprecierii situației de fapt și a normelor de drept material de către instanța de apel.

36. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a analizat temeinicia pretențiilor reclamantului prin prisma condițiilor răspunderii civile delictuale și a constatat, în mod întemeiat, că nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile autorităților statului, nici a legăturii de cauzalitate dintre actele acestora și prejudiciul moral pretins. Instanța de apel a reținut, de

asemenea, că simplul dezacord al reclamantului cu răspunsurile Procuraturii Generale a Republicii Moldova și cu soluția Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, nu poate constitui, în sine, temei pentru angajarea răspunderii statului în baza art. 2006 din Codul civil.

37. Completul de judecată observă că recurentul nu indică nicio normă de drept material a cărei interpretare ar fi fost denaturată de instanța de apel și nici nu demonstrează existența vreunei încălcări a competenței sau compunerii instanței, în sensul art. 432 alin. (1) lit. f) CPC. Invocarea dispozițiilor constituționale și internaționale are caracter general și nu este corelată cu prezentarea unei fapte ilicite concrete sau a unei încălcări procedurale calificate care să impună casarea deciziei atacate.

38. În plus, susținerile recurentului privind pretinsa lipsă a unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale vizează, în realitate, aspecte ținând de derularea procedurii penale și de controlul soluțiilor procurorului, proceduri pentru care legea prevede căi de atac specifice, care nu pot fi substituite de o acțiune civilă în repararea prejudiciului moral întemeiată exclusiv pe nemulțumirea față de soluțiile adoptate.

39. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs nu demonstrează existența unor erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 CPC. Acestea exprimă doar nemulțumirea recurentului față de soluția instanței de apel și tind să determine o reexaminare a situației de fapt, inadmisibilă în cadrul recursului.

40. Prin urmare, fiind lipsit de argumente juridice relevante și nefiind apt să răstoarne raționamentele instanței de apel, recursul declarat de Nicolae Daniliuc se dovedește vădit neîntemeiat.

41. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Daniliuc împotriva deciziei din 5 mai 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu